

рече человекатъ: азъ не самъ си загубялъ нищо,
и тѣзи кисѣа е твоя. Тогази сиромѣхатъ
зѣ токму една жѣлтица и а раздади на
просащтѣ.

Злѣ ѿтхраненото дѣтѣ.

Нѣкоа господарка имаше едно дѣтѣ и мѣ
са твѣрдѣ рабваше, и сакоги мѣ даваше щото
поишаше за да не го бускорѣѣва и най за
малко врема то дѣтѣ стана единъ малакъ
мѣчитель. Мажатъ на тѣзи жена и нейнытѣ
родители и дѣмаха, чи твѣрдѣ злѣ стрѣва
като тѣи гѣли дѣтѣто, но на празданъ. Е-
динъ день чѣва тѣа ѿ кѣщи чи дѣтѣто и са
трашка на двора и рывѣ, тѣтакси са при-
тича на прозорица и глѣда чи то са дращеше
по лицето и ищеше едно нѣщо ѿ слѣгата,
извика ѿ прозорица да мѣ даде щото ище,
а той и рече да дойде тѣа да мѣ го даде.
Като чѣ тѣзи хората жената, разпѣли са ѿ
гнѣвъ и рече мажѣ си, да иде самъ нѣа да
бѣи слѣгата и да го испадѣ, и той стана
та ѿтиде, а дѣругитѣ чѣжди человекъ, които
хортѣваха съ него ѿтидоха да глѣдатъ ѿ
прозѣ-